

Svar (3/9 85):

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Personer med vidtgående fysisk eller psykisk handicap, der har ophold i eget hjem, har efter bistandslovens § 48, stk. 3, ret til at få dækket de nødvendige merudgifter ved forsørgelsen, der er en følge af handicapet.

Bestemmelsen er subsidiær i forhold til en række andre bestemmelser i bistandsloven og i den øvrige lovgivning.

Praktisk bistand til handicappede i eget hjem skal således som udgangspunkt ydes som hjemmehjælp i henhold til reglerne i bistandslovens afsnit IV om praktisk bistand i hjemmet.

Personer, der modtager ydelser efter pensionslovgivningen, kan kun i særlige tilfælde få dækket merudgifterne ved forsørgelsen, jfr. socialministeriets cirkulære af 20. december 1982 om kontanthjælp efter bistandsloven.

I det omfang den pågældende har et ekstraordinært stort plejebæhov, hvortil udgifterne ikke kan dækkes af plejetillægget, kan udgifterne dog afholdes over bistandslovens § 48, stk. 3. Der kan i disse situationer ydes hjælp til privat antaget assistance, uanset om en del af hjælpen kan have karakter af varig hjemmehjælp.

Til orientering vedlægges Social Meddelelse nr. 0-40-85 af 6. august 1985, der indeholder en række afgørelser på området fra den sociale ankestyrelse. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 1623

Til *udenrigsministeren* (21/8 85) af:

Albrechtsen (VS):

»Hvad vil udenrigsministeren gøre ved det helt uholdbare forhold, at bl.a. Dansk Supermarked A/S' butikker ligefrem udnytter situationen økonomisk ved at blive ved med at sælge sydafrikanske varer, mens en række andre butikker for længst har draget den eneste anstændige konklusion og fjernet disse varer fra hylderne?«

Begrundelse

Ifølge Politiken den 20. august 1985 agter Dansk Supermarked A/S med butikkerne Føtex, Bilka, Netto og Fakta at fortsætte sal-

get af sydafrikanske varer, først og fremmest frugt af bl.a. mærkerne Cape og Outspan.

Dette sker i en situation, hvor andre butikker for længst har draget den eneste forsvarlige konklusion, nemlig den, der går ud på at fjerne disse varer fra hylderne. Det har bl.a. Brugsen og Irma gjort allerede i 1978.

I Politikens artikel lægger Dansk Supermarked A/S' direktør, Vagn Larsen, ikke skjul på, at det er rent handelsmæssige interesser, der styrer, dvs. man sælger ganske enkelt disse varer, fordi man kan tjene penge på dem, og det vil man blive ved med, så længe man kan tjene penge på dem. At man dermed er med til at holde det hvide mindretalsdiktatur ved magten, kan ikke anfægte direktøren.

Men ikke alene svækker Dansk Supermarked A/S dermed bestræbelserne på hurtigt at få bragt apartheidstyret til fald, firmaet udnytter faktisk på det groveste en situation, hvor andre firmaer har gjort det eneste anstændige, til at opnå en konkurrencefordel på markedet ved at udbyde sydafrikanske frugter, der – som direktøren selv fremhæver det – ofte er af den bedste kvalitet på markedet. Det er aldeles utåleligt, at Dansk Supermarked A/S ligefrem økonomisk skal kunne udnytte en situation, hvor andre har gjort det rigtige.

Svar (4/9 85):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

I overensstemmelse med pålægget til regeringen i folketingets motiverede dagsorden af 14. marts 1985 virker Danmark i den nordiske kreds for, at det reviderede nordiske handlingsprogram imod Sydafrika, som efter planen skal vedtages på det nordiske udenrigsministermøde i Oslo den 17.-18. oktober 1985, også kommer til at indeholde en bestemmelse, som sigter imod en begrænsning af de nordiske landes import af sydafrikanske varer. Rækkevidden af denne bestemmelse vil imidlertid være begrænset af de forpligtelser, som de nordiske lande har påtaget sig i internationale sammenhænge.

På denne baggrund samt i betragtning af, at det ikke er i strid med dansk lovgivning eller andre bestemmelser at forhandle sydafrikanske varer, agter regeringen ikke at foretage sig yderligere i anledning af det af spørgeren nævnte forhold.